

Νόμος 2112/20

Περί υποχρεωτικής καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας ιδιωτικών υπαλλήλων
(ΦΕΚ 67/Α/18-3-1920)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι ομοφώνως μετά της Βουλής, απεφασίσαμεν και διατάσσομεν

Άρθρον 1

Απόλυσις ιδιωτικού υπαλλήλου, προσληφθέντος επί χρόνον μη ωρισμένον, εφόσον ούτος διήρκεσεν ήδη υπέρ τους δύο μήνας, δεν δύναται να λάβη χώραν, άνευ προηγουμένης καταγγελίας της υπαλληλικής συμβάσεως, ήτις δέον να γίνη κατά τους κάτωθι όρους.

α') δι' υπαλλήλους μη συμπληρώσαντας δύο ετών υπηρεσίαν τριάκοντα ημέρας προ της απολύσεως

β') δι' υπαλλήλους συμπληρώσαντας δύο αλλ' ουχί και πέντε ετών υπηρεσίαν, εξήκοντα ημέρας προ της απολύσεως

γ') δι' υπαλλήλους συμπληρώσαντας πενταετή υπηρεσίαν τρεις μήνας προ της απολύσεως

δ') δια παν έτος υπηρεσίας υπέρ την δεκαετίαν προστίθενται εις τα ως άνω χρονικά διαστήματα τριάκοντα ημέραι μέχρις ενός και ημίσεος το πολύ έτους.

ε') Τα εν τοις ανωτέρω εδαφίοις οριζόμενα χρονικά διαστήματα καταγγελίας δεν λαμβάνονται υπ' όψιν, εν η περιπτώσει δια συμβάσεως ή εθίμου έχουσιν αναγνωρισθή μεγαλύτερα τοιαύτα.

ζ') Τα ως άνω χρονικά διαστήματα υπολογίζονται από της αρχής ή του μέσου εκάστου μηνός.

Άρθρον 2

Ο εργοδότης οφείλει να εκδώση δια τον απολυόμενον υπάλληλον πιστοποιητικόν περί του είδους και της διάρκειας της εκτελεσθείσης υπηρεσίας του επί τη ειδική δε αιτήσει του υπαλλήλου και περί του ποιού και της διαγωγής αυτού.

Άρθρον 3

1. Εργοδότης παραμελών την κατά τα ανωτέρω υποχρέωσιν καταγγελίας της υπαλληλικής συμβάσεως, οφείλει να καταβάλη εις τον απολυόμενο υπάλληλον αποζημίωσιν ίσην πτος το σύνολον των τακτικών αυτού αποδοχών ας θα ελάμβανε κατά τον χρόνο, προ του οποίου έδει να γίνη η καταγγελία, πλην αν εκ συμβάσεως ή εθίμου οφείλεται μεγαλύτερα αποζημίωσις.
2. Ως τακτικά αποδοχαί υπαλλήλου θεωρούνται ο μισθός, ως και πάσα άλλη παροχή, εφόσον δίδεται αντί μισθού, οίον παροχαί εις είδος, προμήθεια κλπ. Ποσοστά επί κερδών ή εισπράξεων ή άλλης φύσεως συμμετοχή εις επιχείρησιν εφόσον χορηγούνται ανεξαρτήτως της κανονικής αμοιβής της εργασίας, δεν θεωρούνται τακτικά αποδοχαί, πλην εναντίας συμφωνίας ή εθίμου.

Άρθρον 4

Υπάλληλος προτιθέμενος να λύση την υπαλληλικήν σύμβαση προς εργοδότην, οφείλει ωσαύτως να καταγγείλη ταύτην προ χρόνου ίσου προς το ήμισυ του εν άρθρω 1ω δια τον εργοδότην ωρισμένου.

Ο χρόνος όμως ούτος εν ουδεμιά περιπτώσει θέλει υπερβή τους 3 μήνας, ουδ' η αποζημίωσις, εν περιπτώσει παραβάσεως της υποχρεώσεως προς καταγγελίας, το αντιστοιχούν εις τρεις μήνας κατά το άρθρον 3 ποσόν.

Άρθρον 5

1. Δύναται ο εργοδότης να καταγγείλη την σύμβασιν άνευ τηρήσεως προθεσμίας τινός, εάν εναντίον του υπαλλήλου υπεβλήθη μήνυσις δι' αξιόποινον πράξιν διαπραχθείσαν εν τη εξασκήσει της υπηρεσίας του ή απηγγέλθη κατ' αυτού κατηγορία δι' αδίκημα εν γένει φέρον χαρακτήρα τουλάχιστον πλημμελήματος.
2. Υπάλληλος απαλλαγείς δια βουλεύματος ή δικαστικής αποφάσεως των ως άνω κατηγοριών, δικαιούται να ζητήση την κατά το άρθρον 3 αποζημίωσιν.
3. Αποχή υπαλλήλου από της εργασίας, οφειλομένη εις βραχείας σχετικώς διαρκείας ασθένειαν, προσηκόντως αποδεδειγμένη ή προκειμένου περι γυναικός εις λοχείαν, δεν θεωρείται ως λύσις της συμβάσεως εκ μέρους αυτού.

Άρθρον 6

1. Η μεταβολή του προσώπου του εργοδότη, οπωσδήποτε επερχομένη, ουδαμώς επηρεάζει την εφαρμογήν των υπέρ του υπαλλήλου διατάξεων του παρόντος νόμου.
2. Εάν περιπτώσει πτωχέσεως της επιχειρήσεως ο υπάλληλος δικαιούται εις το ½ μόνον της κατά τ' ανωτέρω αποζημιώσεως, εφαρμοζομένων και εν προκειμένω υπέρ της πιστώσεως του υπαλλήλου πασών των προστατευτικών διατάξεων του εμπορικού νόμου.

Άρθρον 7

Πάσα μονομερής μεταβολή των όρων της υπαλληλικής συμβάσεως, βλάπτουσα τον υπάλληλον, θεωρείται ως καταγγελία τούτης, δι' ην ισχύουσιν αι διατάξεις του παρόντος νόμου.

Άρθρον 8

Είναι άκυρος οιαδήποτε σύμβασις αντικειμένη εις τον παρόντα νόμο, πλην αν είναι μάλλον ευνοϊκή δια τον υπάλληλον. Το αυτό ισχύει και περι εθίμου. Αι διατάξεις του νόμου τούτου εφαρμόζονται ωσαύτως και επί συμβάσεων εργασίας με ωρισμένην χρονικήν διάρκειαν, εάν ο καθορισμός της διαρκείας ταύτης δεν δικαιολογείται εκ της φύσεως της συμβάσεως, αλλ' ετέθη σκοπίμως προς καταστρατήγησιν των περι υποχρεωτικής καταγγελίας της υπαλληλικής συμβάσεως διατάξεων, του παρόντος νόμου.

Άρθρον 9

Ο παρών νόμος δεν έχει εφαρμογήν επί υπαλλήλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, ουδ' αφορά υπαλλήλους επιχειρήσεων δι' ους έχει ληφθή ειδική μέριμνα δια νόμων ή κανονισμών εγκεκριμένων υπό του Κράτους.

Άρθρον 10

Πάσα διαφορά προκύπτουσα εκ της εφαρμογής του παρόντος νόμου εκδικάζεται κατά τας διατάξεις του νόμου ΓΟΔ' αναλόγως εφαρμοζομένου.

Άρθρον 11

Ιδιωτικός υπάλληλος κατά την έννοιαν του παρόντος νόμου θεωρείται ο συγκεντρών τα εν άρθρω 10ω του νόμου 1234 ωρισμένα γνωρίσματα.

Άρθρον 12

1. Δια Β. διατάγματος δύνανται να ορισθώσιν αι λεπτομέρειαι της εφαρμογής του παρόντος νόμου.
2. Δια Β. διατάγματος επίσης, εκδοθησομένου το βραδύτερον εντός 4 μηνών από της ισχύος του παρόντος νόμου μετά γνωμοδότησιν του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Εργασίας, επεκταθήσεται η εκ του νόμου τούτου υποχρέωσις καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας και επί τεχνικών υπηρετών και εργατών βιομηχανικών, βιοτεχνικών, μεταλλευτικών ή χειροτεχνικών επιχειρήσεων ως και επί πάσης φύσεως υπηρετών ή ιδιωτικών υπαλλήλων κατ' οίκον προσλαμβανομένων. Δια του αυτού Β. διατάγματος θέλουσι καθορισθή λεπτομερέστερον αι ως άνω κατηγορίαι των προσώπων εφ' ων θέλει επεκταθή η προς καταγγελίαν της συμβάσεως υποχρέωσις ως και αι κατά κατηγορίας προθεσμίαι αυτής και πάσα άλλη λεπτομέρεια.

Ο παρών νόμος, ψηφισθείς υπό της Βουλής και παρ' Ημών σήμερον κυρωθείς δημοσιευθήτω δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Εν Αθήναις τη 11 Μαρτίου 1920

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

Οι Υπουργοί

Επί της Εθνικής Οικονομίας Κ. Σπυρίδης	Επί της Δικαιοσύνης Ι. Δ. Τσιριμώκος
--	--

Ο επί της Συγκοινωνίας Υπουργός
Α. Παπαναστασίου

Εθεωρήθη και ετέθη η μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τη 12 Μαρτίου 1920

Ο επί της Δικαιοσύνης Υπουργός
Ιω. Δ. Τσιριμώκος